

Ücretli olarak çalıştırılan tır şoförlerine yurt dışı görevleri için harcırah verilir verilmeyeceği, verilecekse bu ödemelerin gider gösterilip gösterilmeyeceği hk.

Belge türü	Özelge
Kanun	GELİR VERGİSİ KANUNU
Özelge no	B.07.4.DEF.0.08.10.00-08-OZELGE-001-20
Tarih	03.11.2012

T.C.

ARTVİN VALİLİĞİ

Defterdarlık Gelir Müdürlüğü

Sayı : B.07.4.DEF.0.08.10.00-08-OZELGE-001-20

03/11/2012

Konu : Ücretli olarak çalıştırılan tır şoförlerine yurt dışı görevleri için harcırah verilir verilmeyeceği, verilecekse bu ödemelerin gider gösterilip gösterilmeyeceği

İlgide kayıtlı özelge talep formu ve dilekçenizin incelenmesinden, şirketinizde ücretli olarak çalıştırılan tır şoförlerine yurt dışı görevleri için harcırah verilir verilmeyeceği, verilmesi halinde bu ödemelerinizin kayıtlarınızda gider gösterilip gösterilmeyeceği konusunda özelge talep ettiğiniz anlaşılmaktadır.

193 sayılı Gelir Vergisi Kanununun 40 ıncı maddesinin birinci fıkrasının (1) numaralı bendinde, ticari kazancın elde edilmesi ve idame ettirilmesi için yapılan genel giderlerin safi ticari kazancın tespitinde indirilecek gider olarak kabul edileceği hükme bağlanmıştır.

Aynı Kanunun 61 inci maddesinde,

"Ücret, işverene tabi ve belirli bir işyerine bağlı olarak çalışanlara hizmet karşılığı verilen para ve ayınlar ile sağlanan ve para ile temsil edilebilen menfaatlerdir.

Ücretin ödenek, tazminat, kasa tazminatı (Mali sorumluluk tazminatı), tahsisat, zam, avans, aidat, huzur hakkı, prim, ikramiye, gider karşılığı veya başka adlar altında ödenmiş olması veya bir ortaklık münasebeti niteliğinde olmamak şartı ile kazancın belli bir yüzdesi şeklinde tayin edilmiş bulunması onun mahiyetini değiştirmez."

hükmü yer almış olup, adı geçen Kanunun "Gider karşılıklarında" başlıklı 24 üncü maddesinin birinci fıkrasında,

"Gider karşılığı olarak yapılan aşağıda yazılı ödemeler Gelir Vergisinden istisna edilmiştir.

...

2.Harcırah Kanunu kapsamı dışında kalan müesseseler tarafından idare meclisi başkanı ve üyeleri ile denetçilerine, tasfiye memurlarına ve hizmet erbabına (Harcırah Kanunu'na tabi olsun olmasın her türlü sözleşmeli personel dahil) verilen gerçek yol giderlerinin tamamı ile yemek ve yatmak giderlerine karşılık verilen gündelikler (Bu gündelikler aynı aylık seviyesindeki devlet memurlarına verilen gündeliklerden fazla ise veya devletçe verilen gündeliklerin en yüksek haddini aşarsa, aradaki fark ücret olarak vergiye tabi tutulur);

..." hükmü yer almaktadır.

Anılan Kanunun 94 üncü maddesinin birinci fıkrasında tevkifat yapmak zorunda olanlar sayılmış, aynı fıkranın (1) numaralı bendinde ise "Hizmet erbabına ödenen ücretler ile 61 inci maddede yazılı olup ücret sayılan ödemelerden (istisnadan faydalananlar hariç), 103 ve 104 üncü maddelere göre" vergi tevkifatı yapılacağı belirtilmiştir.

Diğer taraftan, 5520 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununun 6 ncı maddesinin birinci fıkrasında; Kurumlar vergisinin, mükelleflerin bir hesap dönemi içinde elde ettikleri safi kurum kazancı üzerinden hesaplanacağı, ikinci fıkrasında, safi kurum kazancının tespitinde Gelir Vergisi Kanununun ticari kazanç hükümlerinin uygulanacağı, 8 inci maddesinde de ticari kazanç gibi hesaplanan kurum kazancının tespitinde mükellefin maddede belirtilen bentler halinde yer alan giderleri de ayrıca hasılatтан indirilebileceği hükme bağlanmıştır.

Öte yandan, 6245 sayılı Harcırah Kanununun 14 üncü maddesinde, bir görevin yapılması amacıyla geçici olarak yurt içinde veya yurt dışında başka bir yere gönderilenlere geçici görev yolluğu olarak yol giderleri ve gündelik verileceği hükme bağlanmıştır.

Bu hükme göre harcırah, memur ve hizmetlilerin memuriyet mahalli dışında gönderilmeleri ve burada kaldıkları sürece yapacakları yol giderleri ile yeme, içme ve yatma giderlerine karşılık

verilmektedir.

Bu açıklamalara göre, taşıma işinde şoför olarak çalışanlara asıl ücreti dışındaki, yolculuk sırasında yaptıkları yol giderleri ile yeme, içme ve yatma giderlerine karşılık yapılan ödemeler, Gelir Vergisi Kanunun 61 inci maddesi kapsamında ücret olarak değerlendirilmektedir. Ancak, bu ödemelerin aynı Kanunun 24 üncü maddesinin birinci fıkrasının (2) numaralı bendine göre, aynı aylık seviyesindeki Devlet memurlarına verilen gündelik tutarını (veya Devletçe verilen en yüksek gündelik tutarını) aşmamak kaydıyla vergiden müstesna tutulması, aşan kısmın ise ücret olarak vergilendirilmesi gerekir. Dolayısıyla, söz konusu ödemelerin Gelir Vergisi Kanununun 40 ıncı maddesinin birinci fıkrasının (1) numaralı bendi kapsamında kurum kazancının tespitinde gider olarak indirim konusu yapılması mümkün bulunmaktadır.

Bilgi edinilmesini rica ederim.

(*) Bu Özelge 213 sayılı Vergi Usul Kanununun 413.maddesine dayanılarak verilmiştir.

(**) İnceleme, yargı ya da uzlaşmada olduğu halde bu konuya ilişkin olarak yanlış bilgi verilmiş ise bu özelge geçersizdir.

(***) Talebiniz üzerine tayin edilmiş olan bu özelgeye uygun işlem yapmanız hâlinde, bu fiilleriniz dolayısıyla vergi tarh edilmesi icap ederse, tarafınıza vergi cezası kesilmeyecek ve tarh edilen vergi için gecikme faizi hesaplanmayacaktır.

Bu metin Mevzuat Bankası (mevzuat.vergibulustayi.com) aracılığıyla gib.gov.tr arşivinden alınmıştır. Resmî işlemlerde Resmî Gazete metni esastır. — 18.09.2026